

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: J. K.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Irenou Wenzlovou, advokátkou, se sídlem Sovova 709/5, 412 01 Litoměřice, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.10.2013, č.j. 4995/DS/2013, JID: 134130/2013/KUUK/Piš,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 3.000,- Kč. Částka 3.000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 31.1.2014 podanou prostřednictvím své právní zástupkyně, jež byla do datové schránky zdejšího soudu doručena dne 4.2.2014, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16.10.2013, č.j. 4995/DS/2013, JID: 134130/2013/KUUK/Piš, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28.8.2013, č.j. MgMT-SČ 025642/PŘ/1083/2013, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč, jakož i povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. Předmětného přestupku se žalobce dne 2.3.2013 v 9:43:18 hod. na silnici 1/13 v katastru obce Zabrušany při řízení osobního motorového vozidla tovární značky Škoda model Octavia se státní poznávací značkou „X“ dopustil tím, že překročil nejvyšší povolenou rychlost mimo obec, když mu po odečtení tolerance byla Policií České republiky změřena rychlost 110 km/h, čímž tedy žalobce nejvyšší povolenou rychlost mimo obec překročil o 20 km/h.

Vzhledem k tomu, že podaná žaloba směřovala proti rozhodnutí žalovaného, lze takovou žalobu podřadit pod ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), neboť se jedná o žalobu směřující proti rozhodnutí správního orgánu. Dle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. platí, že žalobu (proti rozhodnutí správního orgánu) lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Dle ustanovení § 72 odst. 4 s.ř.s. zmeškání (dvouměsíční) lhůty nelze prominout. Dle ustanovení § 40 odst. 4 s.ř.s. též platí, že tato lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon (s.ř.s.) jinak. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s.ř.s. taktéž platí, že případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek práce, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl tento návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce byl ve správním řízení na základě plné moci ze dne 5.6.2013 zastoupen zmocněncem, a to panem R. K., LL.M., nar. „X“, jenž je trvale bytem hlášen na adrese – „X“. Ze správního spisu soud rovněž zjistil, že zmocněnec žalobce písemností ze dne 29.6.2013 požádal správní orgán I. stupně o to, aby mu veškeré písemnosti byly zasílány na elektronickou adresu – „X“. Správní orgán I. stupně následně zmocněnci žalobce sdělením ze dne 3.7.2013 s poukazem na správní řád oznámil, že písemnosti, které musí být dle zákona opatřeny patřičnými náležitostmi, nelze (bez těchto náležitostí) posílat elektronicky na e-mailovou adresu, ale pouze do vlastních rukou účastníka řízení, popř. jeho zástupce. Správní orgán I. stupně zmocněnci taktéž sdělil, že s ohledem na uvedené skutečnosti mu proto bude veškeré písemnosti zasílat na adresu jeho trvalého pobytu. V průběhu další části správního řízení, a to nejen v řízení před správním orgánem I. stupně, ale i v řízení před žalovaným, zmocněnec žalobce nepožádal tyto správní orgány, aby mu na místo jeho adresy trvalého pobytu zasílali písemnosti na jinou jím určenou adresu. Jelikož zmocněnec žalobce tímto předestřeným způsobem nepostupoval, tj. nepožádal správní orgány o zasílání písemností na jinou adresu, než je adresa jeho trvalého pobytu, proto následně jak správní orgán I. stupně, tak posléze i žalovaný, mu nadále veškeré písemnosti zasílali na adresu jeho trvalého pobytu.

Dle ustanovení § 19 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), platí, že: *„Nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu“*. V případě, že správní orgán odmítne požadavek účastníka, popř. zmocněnce účastníka, když dle soudu lze citované ustanovení správního řádu přiměřeně vztáhnout i na osobu zmocněnce účastníka, na doručování písemností např. na elektronickou adresu, sdělí pak tuto skutečnost zmocněnci účastníka. V tomto směru soud doplňuje, že toto sdělení nemá formu správního rozhodnutí, neboť nejde o rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 správního řádu, jakož ani o situaci dle ustanovení § 76 odst. 1 správního řádu, kdy správní orgán v případech stanovených zákonem rozhoduje usnesením. Jestliže správní orgán odmítl požadavek zmocněnce účastníka řízení o doručování písemností na elektronickou adresu, jsou pak zmocněnci písemnosti s ohledem na ustanovení § 20 odst. 1 správního řádu doručovány na adresu evidovanou v informačním systému evidence

obyvatel. V daném případě povaha věci, jak uvedl již ve svém rozhodnutí žalovaný, vylučovala doručování rozhodnutí na zmocněncem uvedenou elektronickou adresu, o čemž byl zmocněnec informován. Žalovaný postupoval správně, když doručoval zmocněnci žalobou napadené rozhodnutí poštou.

Z doručení o doručování žalobou napadeného rozhodnutí zmocněnci žalobce na adresu jeho trvalého pobytu soud zjistil, že doručovaná písemnost, tj. žalobou napadené rozhodnutí, bylo u držitele poštovní licence připraveno k vyzvednutí ode dne **17.10.2013**. Zmocněnec žalobce byl současně vyzván k vyzvednutí písemnosti, když na adrese jeho pobytu bylo zároveň zanecháno poučení, resp. oznámení o neúspěšném doručení písemnosti, aby si adresát, tj. zmocněnec žalobce, uloženou písemnost u držitele poštovní licence ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Zmocněnec žalobce byl taktéž poučen o právních důsledcích, pokud by si uloženou písemnost v úložní lhůtě 10 dnů nevyzvedl.

Vzhledem k tomu, že si zmocněnec žalobce uloženou písemnost v úložní lhůtě 10 dnů nevyzvedl, byla písemnost vrácena zpět odesílateli, tj. žalovanému. Dle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu platí, že: „*Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty*“. Jelikož si zmocněnec žalobce písemnost, jež byla připravena k vyzvednutí ode dne **17.10.2013**, v úložní lhůtě 10 dnů nevyzvedl, je třeba na tuto písemnost s ohledem na ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu nahlížet tak, že desátým dnem, od kdy byla připravena k vyzvednutí, se považuje za doručenou. V tomto případě se tedy předmětná písemnost považuje za doručenou v úterý dne **29.10.2013**. Vzhledem k této skutečnosti je třeba den **29.10.2013** v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 s.ř.s. považovat za den oznámení rozhodnutí žalobci. Od tohoto dne, tj. od 29.10.2013, počala žalobci ve shodě s ustanovením § 72 odst. 1 s.ř.s. běžet dvouměsíční (nepřekročitelná) lhůta pro podání žaloby proti uvedenému rozhodnutí dle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s. Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby žalobci dle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 40 odst. 2 s.ř.s. uplynula v pondělí dne **30.12.2013**, tj. nejbližší následující pracovní den, jenž se uplatní za situace, když poslední den lhůty připadne např. na neděli. Vzhledem k tomu, že předmětná žaloba byla zdejšímu soudu prostřednictvím datové schránky doručena až dne **4.2.2014**, tj. více než jeden měsíc po uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání žaloby, je z této skutečnosti zcela zřejmé, že dotyčná žaloba byla žalobcem podána opožděně. Lze tedy uzavřít, že dvouměsíční lhůta k včasnému podání žaloby proti zmíněnému rozhodnutí žalovaného nebyla ze strany žalobce dodržena, když tato lhůta u žalobou napadeného rozhodnutí marně uplynula dne **30.12.2013**.

Ve světle výše uvedených okolností nezbylo soudu nic jiného, než vyslovit, že předmětná žaloba byla žalobcem podána opožděně, neboť žalobcem nebyla u napadeného rozhodnutí dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta pro podání žaloby. Z tohoto důvodu musel soud s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. výrokem ad I) žalobu pro opožděnost odmítnout.

V důsledku odmítnutí žaloby soud současně dle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. výrokem ad II) nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl

ve výroku usnesení ad III) rovněž o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3.000,- Kč, který bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamená, že s ohledem na skutečnost, že žalobce byl v rámci správního řízení zastoupen zmocněncem, nemá dle ustanovení § 34 odst. 2 věta druhá správního řádu na běh lhůt, tj. např. na běh lhůty pro podání správní žaloby, žádný vliv skutečnost, že žalobou napadené rozhodnutí bylo ze strany žalovaného kromě zmocněnce žalobce taktéž doručováno i samotnému žalobci, kterému toto rozhodnutí bylo doručeno dne 25.10.2013. V daném případě je totiž pro běh lhůt výlučně rozhodující skutečnost, kdy bylo napadené rozhodnutí doručeno zmocněnci žalobce, a nikoliv, kdy bylo případně doručeno samotnému účastníkovi řízení (viz např. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30.4.2012, č.j. 78A 5/2011-31, www.nssoud.cz).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 2. července 2014

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová